

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9416 af 15/01/2000 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse P-1-00 om fleksjob - pension

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 600869-99

Ankestyrelsens principafgørelse P-1-00 om fleksjob - pension

Resume:

Hverken pensionsloven eller aktivloven var til hinder for, at det kunne indgå i den konkrete vurdering af erhvervsevnen, i hvilket omfang en pensionsansøger kunne klare et arbejde under en fleksordning. Der måtte tillige tages hensyn til, i hvilket omfang det var nødvendigt, at der blev taget skånehensyn. Muligheden for at vælge mellem førtidspension og fleksjob forudsatte, at betingelserne for begge ydelser var opfyldt. *)

Ansøger opfyldte ikke betingelserne for førtidspension, da erhvervsevnen kun var nedsat i beskeden grad i stillesiddende arbejde. Ankestyrelsen henstillede til kommunen, at ansøger blev søgt omplaceret til arbejde, der var mindre fysisk belastende end det nuværende.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 22 af 14. januar 1998 - § 15, stk. 2 og § 15, stk. 3

Note:

*) Se herom nærmere SM P-3- 99.

Sagsfremstilling:

Sagen drejer sig om en handelsuddannet kvinde født september 1960. Hun blev sygemeldt i juli 1994 på grund af diffuse smerter i muskler og led. Hun var under arbejdsafprøvning fra april 1996 til september 1996 og kom efterfølgende i praktik ved køkkenarbejde fra oktober 1996 i 15-20 timer ugentligt. Det var besluttet, at der skulle etableres en fleksordning.

Ansøger var undersøgt på reumatologisk afdeling i 1995, og man fandt, at det drejede sig om et fibromyalgilignende billede. Der blev i 1997 påvist lettere discus degeneration med let ledsagende spondylose. I november 1997 blev der stillet diagnosen fibromyalgi med baggrund i hypermobile led. Det blev anført, at ansøgers arbejdssevne måtte anses for at være minimal, medmindre der var mulighed for en omskoling til noget helt ubelastende arbejde.

Kommunen meddelte ansøger afslag på førtidspension og bemærkede, at erhvervsevnen skønnedes varigt nedsat med omkring 1/3, hvorfor ansøger blev tilbudt fleksjob.

Det sociale nævn tiltrådte kommunens afslag på førtidspension. Det fremgik af begrundelsen for afgørelsen, at nævnet havde vurderet, at lidelsen ikke var af en sådan sværhedsgrad, at forudsætningen for tilkendelse af førtidspension var opfyldt.

Nævnet lagde endvidere vægt på, at der skulle være mulighed for fleksjob.

Der vurderedes ikke at være et varigt forsørgelsesbehov, hvorfor ansøger heller ikke var berettiget til førtidspension på blandet helbredsmaessig og social baggrund.

Nævnet lagde i den forbindelse vægt på alder og tidligere erhvervstilknytning samt muligheden for fleksjob.

I klagen over nævnets afgørelse anførte ansøgers advokat, at ansøger havde lidt af fibromyalgi i over 4 år, således at varighedskriteriet er opfyldt. Samtidig blev der henvist til konklusionen i lægeerklæringen.

Endvidere blev det anført i klagen, at det er i strid med lovens forudsætninger, at man bruger den begrundelse, at der er mulighed for fleksjob som et afslag på pension.

Det fremgår af sagens oplysninger, at de arbejdsfunktioner, ansøger kunne udføre, ikke kunne have karakter af fysiske funktioner, såsom rengøring, køkkenarbejde m.v., og at arbejdspladsen tog store og vidtgående hensyn i dagligdagen.

Advokaten henviste til, at ansøger maksimalt var på arbejdspladsen 3-4 timer om dagen, og at arbejdssevnen på dette tidspunkt ikke var over 50 %.

Sagen blev behandlet i principielt møde til belysning af sammenhængen mellem førtidspension og fleksjob.

Afgørelse:

Ansøger havde ikke ret til at få førtidspension efter § 14, stk. 3 i lov om social pension.

Begrundelsen var, at Ankestyrelsen skønnede, at erhvervsevnen ikke var varigt nedsat med mindst halvdelen af helbredsmæssige grunde efter en individuel konkret vurdering. Dette er en betingelse efter pensionslovens § 14, stk. 3, nr. 1 eller § 14, stk. 3, nr. 2.

Ankestyrelsen lagde på grundlag af de lægelige oplysninger til grund, at ansøgeren havde lette slidgigtforandringer i ryg og nakkehvirvler, muskelsmerter og træthed, og at hun havde haft symptomerne i ca. 5 år. Ankestyrelsen vurderede på det grundlag, at lidelsen medførte, at ansøgers erhvervsevne var nedsat i fysisk arbejde, men at funktionsevnen i stillesiddende erhverv kun var nedsat i beskeden grad.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at ansøger kun var 37 år, og at hun på grundlag af fysiske symptomer havde erhvervsbegrænsning i fysisk belastende arbejde, men ikke i arbejde, der ikke var fysisk belastende. Ansøger havde en uddannelse, som hun ikke umiddelbart kunne bruge, men som havde givet ressourcer, der kunne bruges inden for andet arbejde. Efter det oplyste var funktionsniveauet ikke nedsat i væsentlig grad.

Ankestyrelsen henstillede til kommunen, at ansøger blev søgt omplaceret til arbejde, der var mindre fysisk belastende end det nuværende køkkenarbejde, hvor hun ikke kunne udføre arbejdsfunktioner, der havde karakter af fysiske funktioner såsom rengøring, køkkenarbejde m.v., og at der derfor måtte tages store og vidtgående hensyn til hende i dagligdagen.

Under henvisning til ansøgers advokats bemærkninger om, at der ikke kunne tages hensyn til fleksjob bemærkede Ankestyrelsen, at hverken pensionsloven eller aktivloven efter Ankestyrelsens opfattelse var til hinder for, at det kunne indgå i den konkrete vurdering af erhvervsevnen, i hvilket omfang en pensionsansøger kunne klare et arbejde under en fleksordning, men at der tillige måtte tages hensyn til, i hvilket omfang det var nødvendigt, at der blev taget skånehensyn. Der blev henvist til pensionslovens § 15, stk. 2, samt stk. 3.

Det bemærkedes, at muligheden for at vælge mellem førtidspension og fleksjob, som ansøgers advokat havde henvist til, forudsatte at betingelserne for begge ydelser var opfyldt.